26/12/2018

Μητρ. Καλαβρύτων: Διώκεται η πίστη στον Χριστό

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καλαβρύτων και Αιγιαλείας

αναφέρει μεταξύ άλλων στο Χριστουγεννιάτικο Μήνυμά του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ. Αμβρόσιος

Διαβάστε το μήνυμα του Μητροπολίτου Καλαβρύτων κ. Αμβροσίου

Εἴκοσι καί πλέον αἰῶνες ἔχουν περάσει ἀπό τήν ἁγίαν ἐκείνην νύκτα, τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, ὅπου ἀκούστηκαν τά μηνύματα τῶν Ἀγγέλων εἰς τό Σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ.
Τά μηνύματα αὐτά τά ἔλαβον οἱ ἄνεμοι τά ἔλαβον τά σύννεφα, τά ἔλαβον οἱ Οὐρανοί, τά ἔλαβον καί οἱ Ἄγγελοι καί τά μετέφερον εἰς ὅλην τήν Οἰκουμένην, ἡ ὁποία μέ λαχτάρα ἐπερίμενε τόν Λυτρωτήν καί Σωτῆρα.
Ἰδιαίτερα ὁ μελωδικός ὕμνος «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς Εἰρήνη», πού δέν εἶχεν ἀκουσθεῖ ποτέ εἰς τήν γῆν, ἀντήχησεν καί ἐξακολουθεῖ νά ἀντηχῇ δύο χιλιάδες χρόνια κάθε Χριστούγεννα.
Ἀπό τότε τά Χριστούγεννα εἶναι ἡ πιό λαμπρή, ἡ πιό μεγάλη ἑορτή τῆς

Χρισιανωσύνης. Εἶναι ἡ «Πρόεδρος», ἡ «Μητρόπολις» καί ἡ «Μητέρα» ὅλων τῶν ἄλλων ἑορτῶν, ὅπως τονίζει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος, καί τοῦτο διότι ἐάν δέν εἴχαμε τήν γέννησι τοῦ Χριστοῦ, δέν θά εἴχαμε καμμίαν ἄλλην ἑορτήν, ὅπως τήν Βάπτισι, τήν Σταύρωσι τήν Ἀνάστασι, τήν Μεταμόρφωσι κ.α.

Κατά τήν πίστι μας, ο σκοπός τοῦ ἀνθρώπου ἐπί τῆς γῆς, εἶναι ἕνας καί μοναδικός. Εἶναι ἡ θέωσι του. Ἡ ἕνωσι του μέ τόν Θεόν. Εἰς τό βιβλίον τῆς Γενέσως εἶναι γραμμένο ἀπό τήν ἀρχήν: «Ὁ Θεός ἐποίησεν τόν ἄνθρωπον κατ'εἰκόνα Θεοῦ καί καθ' ὁμοίωσιν» (Γεν. 1,26). Τό «κατ' εἰκόνα Θεοῦ» σημαίνει ὅτι μᾶς ἐποίησεν κατά τήν εἰκόνα τοῦ Υἱοῦ Του πού ἐπρόκειτο νά ἐνανθρωπήση. Πού ἐπρόκειτο νά γίνη ἄνθρωπος σάν ἐμᾶς, γιά νά ἁγιάση τήν ἀνθρώπινη φύσι καί νά μᾶς δώση τήν δυνατότητα νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τίς καθημερινές μας ἁμαρτίες ὥστε νά γίνουμε κατά χάριν θεοί, «καθ' ὁμοίωσιν».
Τήν νύκτα αὐτή τῶν Χριστουγέννων ἐνσαρκώνεται «ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ». «Ὁ Θεός ἀγάπη ἐστίν, ἐν τούτῳ ἐφανερώθει ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τόν Υἱόν Του τόν μονογενῆ ἀπέστειλεν, ὁ Θεός εἰς τόν κόσμον ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ» (Ἰωανν. 4, 8-9) Δηλαδή, «ἔτσι φανερώθηκε ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ σέ μᾶς: Ἀπέστειλε τό Υἱόν Του τόν μονογενῆ στόν κόσμο γιά νά ζήσουμε δι' Αὐτοῦ».
Παρά τά πλούσια καί θαυμαστά ἐπιτεύγματα τῆς τεχνικῆς ἐπιστήμης, πόσοι ἄνθρωποι δέν στεροῦνται καί τά πλέον στοιχειώδη ὑλικά μέσα, ὄχι μόνο στίς ὑπο-ανάπτυκτες χῶρες, ἀλλά καί δίπλα μας, τήν ἴδια ὥρα πού ἄλλοι τά κατασπαταλοῦν ἀπερίσκεπτα! Καί τοῦτο γιατί δέν ἐμπνέονται ἀπό τήν Χριστιανική ἀγάπη.
Ἡ φανέρωσι τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ «ἐν σαρκί» ἀποτελεῖ τήν εἰδοποιό διαφορά τῆς πίστεώς μας στόν Χριστό. Ἡ ἀγάπη αὐτή τοῦ Θεοῦ παραμένει αἰωνίως ὁρατή στό μυστικό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία Του: «Ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, στῦλος καί ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας» (Α΄ Τιμ. 3,15). Η ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, δέν εἶναι γενική καί ἀφηρημένη, ὅπως δυστυχῶς χρησιμοποιεῖται παραποιημένα σήμερα ἀπό πολλούς. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καλύπτει ὅλες τίς ἀνθρώπινες σχέσεις.
Διαβάζοντας τήν Α΄ πρός Κορινθίους ἐπιστολή τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στό δέκατο τρίτο κεφάλαιο, διαπιστώνουμε περίτρανα τήν ἀλήθεια αὐτή. «Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη δέν ζηλεύει, ἡ ἀγάπη δέν κομπάζει, δέν ὑπερηφανεύεται, δέν ἀσχημονεῖ, δέν ζητεῖ τίποτα γιά τόν ἑαυτό της, δέν θυμώνει, δέν σκέπτεται τό κακόν, δέν χαίρεται ὅταν ὁ ἄλλος ἀδικεῖται, χαρίζει χαρά σέ καθετί πού ἐκφράζει τήν ἀλήθεια, ὅλα τά σκεπάζει, πάντα ἐμπιστεύεται, πάντα ἐλπίζει, ὅλα τά ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει» (Α΄ Κορινθ. 13, 4-8).
Καλούμεθα, λοιπόν, ὅλοι μας νά ρυθμίσουμε τήν καθημερινή μας ζωή καί συμπεριφορά μας σύμφωνα μέ τίς πιό πάνω ἀλήθειες γιά τήν ἀγάπη. Καί τότε ἡ ζωή μας θά ἔχει νόημα, ἀξία, οὐράνιο στόχο καί προορισμό.
Δυστυχῶς ἀδελφοί μου, σήμερα γιά πολλούς τό δῶρο τοῦ Θεοῦ, ἡ ζωή, ἔχει γίνει ἐφιάλτης, μαρτύριον. Τούς λείπουν ἡ χαρά, οἱ πνευματικοί καί ἠθικοί στοχασμοί.

Προσβλέπουν στίς ὑλικές καί ἁμαρτωλές ἀπολαύσεις. Πιστεύουν ὅτι ἡ χαρά, ἡ εὐτυχία ἡ ἁρμονία, ἡ οἰκογενειακή γαλήνη, εἶναι προϊόντα μόνον τῆς οἰκονομικῆς ἀνέσεως. Ματαιοπονοῦν ὅμως. Ὅσα μέτρα, οἰκονομικά, κοινωνικά, ἀναπτυξιακά καί ἄν ληφθοῦν ἀπό τούς ἡγέτας τῶν κρατῶν καί ἀπό τήν παγκόσμια κοινότητα, τίποτα δέν θά ἀλλάξη.

Δυστυχῶς ἡ Ἑλλάδα μας ἀποχριστιανίζεται, ἡ πίστη στό Χριστό διώκεται. Ἡ λεγόμενη Χριστιανική Εὐρώπη ἀρνεῖται συνεχῶς τήν Χριστιανικήν της ταυτότητα. Δίδει σημασία στίς κοσμικές σκοπιμότητες καί δῆθεν προοδευτικές προοπτικές. Καί τό ἀποτέλεσμα; Ἀρνητικόν. Ἡ τρομοκρατία, ἡ ἀδικία, ἡ ἀνεργία, ἡ ἐκμετάλλευσι, ἡ ὑστερία τῆς ὑπερκαταναλέσεως, ὁ ἄκρατος εὐδαιμονισμός, ἡ σαρκική ζωή βασιλεύουν, ἀλλά ταυτόχρονα ταλαιπωροῦν καί τρομάζουν τόν σύγχρονο ἄνθρωπο.
Ἀδελφοί μου, δέν πρέπει τά Χριστούγεννα νά εἶναι μιά ἁπλή κοσμική ἑορτή. Πρέπει νά γίνει γιά μᾶς πραγματική καί οὐσιαστική. Γι’ αὐτό εἶναι ἀναγκαῖον νά προετοιμαζόμεθα ψυχικά γιά νά γευόμεθα τόν γλυκόν της καρπόν, τήν Θεία Κοινωνία, τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Χριστοῦ. Ὥστε Ἐκεῖνος νά σπαργανωθῆ γιά πάντα μέσα στήν καρδιά μας, γιά νά διαδεχόμεθα ἀπό τό φῶς τῆς ἀγάπης Του σέ ὅλη μας τήν ζωή.
Τό μήνυμα τῶν Χριστουγέννων γιά ὅλους μας, ας εἶναι ἡ Χριστιανική συνέπεια στήν καθημερινή μας ζωή καί τότε «ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ» καί γιά μᾶς.

Χρόνια Πολλά Πατέρες, Ἀδελφοί.
Χρόνια Πολλά τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καί περιπόθητα